

Francesc durant la inauguració de l'any judicial al Vaticà, el 27 de març passat.

PAPA FRANCESC
«És una necessitat prioritària que en l'actual sistema processal aflori la igualtat de tots els membres de l'Església i la seva dignitat i posició igual, sense privilegis»

El Pontífex expressa la seva preocupació davant del fet que, quan les finances no estan regulades, esdevenen un mecanisme d'especulació que exclou les persones i no les protegeix. És per això que, enmig de moltes economies en crisi i tanta gent sense feina, demana a través d'aquesta intenció, pregar «perquè els responsables del món financer col·laborin amb els governs, per regular els mercats financers per protegir els ciutadans del seu perill». Així mateix, aquesta edició compta amb la col·laboració del Dicasteri per al Servei del Desenvolupament Humà Integral.

En aquest vídeo, Francesc indica que si les finances no estan regulades, es converteixen en pura especulació animada per algunes polítiques monetàries: «Aquesta situació és insostenible. És perillosa. Per evitar que els pobres tornin a pagar conseqüències cal regular estrictament l'especulació financera.»

El Pontífex conclou el vídeo destacant que encara som a temps per posar en marxa un procés de canvi global amb la finalitat de practicar una economia diferent, «més justa, inclusiva, sostenible, que no deixi ningú enrere».

ESGLÉSIA EN SORTIDA

Déu és col·laboratiu

Un amic ens interrogava als qui tenim fe sobre l'anomenat «do» de creure, i per què uns reben aquest regal i senten alegria i pau per creure amb plenitud, i d'altres no. Com si aquest do fos resultat de la capritxosa voluntat divina, aleatòria en la concessió de regals.

Una resposta que li va donar un sacerdot ancià sí que li va arribar al cor: «La fe és una llavor; pràcticament tothom la tenim allà al fons, però cal regar-la i tenir-ne cura.» «I com es rega i es cuida?», va preguntar novament. Aquí van venir diferents respostes dels altres: la pregària, els sacraments, el servei... I viure en un clima comunitari que et sosté en la fe. Llavors va emergir una expressió: «Déu és col·laboratiu»; pot i de fet manté una relació individual amb cada persona en el més íntim del seu cor, però també vol i ha decidit necessitar les persones perquè s'ajudin mútuament, perquè siguin les seves mans i la seva veu per comunicar la bona notícia, per sostenir-se mútuament en els dubtes i tempestes.

Déu, que és comunitat en ell mateix, és col·laboratiu. No ha volgut actuar en solitari i en vertical. En Crist s'ha fet un de nosaltres per rescatar-nos; en l'Esperit ens envia com a testimonis. Sempre ha requerit i suscitat persones que siguin els seus missatgers («àngels») que es fan presents als altres en el moment oportú. Així que, si Ell és col·laboratiu, per què nosaltres de vegades som tan individualistes? Tots necessitem de tots; cadascú té la possibilitat de ser «providència de Déu» per als altres, i alhora hem d'aprendre a rebre dels altres, sense orgulls inútils, el que el Pare ens envia a través d'ells o elles. Humilment col·laboratiu, com Déu mateix.

LETICIA SOBERÓN